

La meva pedra

A l'altra banda m'esperaven els fills que encara no tenia i els llibres per escriure

Eva Armisen

Perdre una pedra. Enyorar una pedra.
Perdre la vida que ha bategat al costat de la pedra.

Sònia Moll, *La vida té vida pròpia* (<https://www.catorze.cat/noticia/12612/perdre/pedra>)

Just abans de tancar la porta d'aquell pis per sempre, vaig salvar la pedra. Me la vaig posar a la butxaca dels texans i així vam fer, la pedra i jo, el camí de tornada després de dos anys a Nova York.

Durant el vol la vaig començar a estimar. La meva vida adulta havia arrencat allà, al 238 del carrer Seixanta. Una aventura intensa que s'estava vestint d'enyor a tota velocitat i a deu mil metres d'altura. A l'altra banda m'esperaven els fills que encara no tenia i els llibres per escriure i quatre o cinc mudances i la nostàlgia absoluta.

Als alumnes del taller els demano que facin un text amb la pedra blava. Gràcies a ells la pedra ha estat arma, regal, coartada, venjança, desig. La pedra amb el colom dibuixat es passeja per escrits aliens i jo la salvo de nou cada vegada.

I avui la Sònia escriu que ha perdut una pedra i que enyora una pedra i que enyora els que hi eren quan hi havia la pedra. La Sònia potser no ho sap: la seva pedra és la meva.

Eva Piquer